


Németország 148



Kedves Dóczy úr!

Megvéltem, ha nem volna időm
 ellenez tovább is kellyeznem, ha aztól
 nem tartanék hogy Könyvöskéje
 magyarországra a miszerint Önnek
 irántomban tanusi tölts kedves fígyel
 met meg nem kösönsem, a törököt
 legelőbb jelenleg nem iszám.

Kézzel felelnék velem utáni
 napon elhagytam Berlin-t. Megvéltem
 hogy bizonyos kéje'zet fogott a
 midőn a körül tengerész komolyan
 társak velem szemémet minden
 postumból ama bizonyosság ma
 oly gott jelen hogy a nagy köhal
 mar is sok földön sorsából
 kimenekültem. Gyermek, narostaj
 kell hosa' azt velem hogy az egy
 bonyolli menekül, irakban nem
 meggiant elibe nyabbnak.
 Hogy Dóczy úr siveu gyesem

deed volban keltelkedik, azt a  szegény és csak eszeltekeresből is me-
szem ez oldaltól. Chta meg a cukor
és kezesnek kívántak fel.

Tu töltő szabálya vagyok, s a
nedves hideg nem bűntelmezt, hila-
táson az elöttem tömpölőgő Kector-
ra csinos mint nem volt soha
más helyen. az elkönyv azt is elfu-
ni a jelszerik, de magam meg nem
albróm el jűdlig.

Ché hírvények, hat kirdi bű-
ch a bay, hogy keltetnival tölt
van mire gondolni nem akartok.

Időb unoka öccsém, kit egy ideig
bű, nem látott, meghalt. mult
bű 18 an. Hivante haláltól, egy
vovidó létét seismo, visscontarsagat
nát, fűje hírdemelte voblvány.
Ezt em, hogy meg éretlen vagyok
magam.

Előtünk jekvő, kerdőfelt kerdő
scenőkhogy gyertyát gyújtak. Tak

ning kirt e világból. Tolgosen
kell, az ember munkáját aztán
hasznawebben csak itéljék, s velük
hogy az eszente. Chindindikébb
Léhon hogy mind az mi azt sivegy
dobozott helydonkay nem eszedék,
s a sziv volt az mind az előt.

Ché kintafelt lovabli, afeleké
böl ip úgy mint a levelpapir
örvönnyel, s a bű kirtetted het.
hogy egy álló pulkna, s a bű
Tubingark helyzen eszelkedél
midőn az embert e vöröben az
állóra kényesviték, mert kit
a bibánafitt nem halonit, az
szív srintelen aludnak.

Ché alkalman volt egy felíté-
vel becselgetni. s a bűny
k. egyetű pedeleke, Ché bűny
srintet khat istan anyam nati
kűllyön iratot, melyben kirtide
di magat minden kirtan con-
trahálrad bűnyot firtni. Ché bű

mythologikán is merített főve-
nyen helyes megemlékezé-
sre a nélem hogy, ami correspond
entrikiado is hasznal does
hasse ez kölcme nyeket mi
súrint itt helyben a theory
ban első helyen szerepelt a
professork. egyik mythologikán
alakként abban különösen
hogy kölcme is, aszonyi a haték
tartanak feleségük.

Az előző magának az nagy
convict, különféle jövők, föld
feker, kő a papkékkel, a meg
nyerte az itteni social viszonyok
hűségét képet. Ez a letörömök
kört díszet, a passzage síves.

Pomstogárd Prof. Pöbuck be-
szélt omikó Berlinben idekérte
eddig nem olvas, tan, kérelek bálle
tanulni hogy kell ismi. Oriante
és vittel kézzel kedély állapotát
olvasat, sőt egy éltay éltayak.